

1890-04-14

AFSENDER

Jens Ferdinand Willumsen

MODTAGER

Johan Rohde

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

Paris (Frankrig)

Omtalte personer:

Edgar Degas

Max Klinger

C.H. Meyer

Jean-François Raffaëlli

Ane Kirstine Willumsen

Juliette Willumsen

Arkivplacering:

Tilg. 392, Håndskriftsamlingen, Det

Kgl. Bibliotek.

DOKUMENTINDHOLD

Juliette og J.F. Willumsen er blevet gift. Willumsen takker for Rohdes bryllupsgave - en radering - som han dog allerede har et eksemplar af. Han udstiller for tiden et maleri i Goupil & Cie i Paris. Det er svært at slå igennem dernede, og Willumsen synes, at hans egne malerier ser nussede ud i sammenligning med de franske kunstneres.

TRANSSKRIFTION

Paris d. 14 April 1890.

Kjære Rohde.

De overraskede os forleden Dag med Brev, jeg havde dog troet at være kommen Dem i Forkjøbet, og saa blev jeg en Smule jaloux over at det var til Min Kone som De skrev; men det var alle de mange Smigrerier, som De mente jeg ikke havde godt af at høre, de var kjedeligt at De ikke fik dem sagt paa Bryllupsaftenen, en Blomst i Buketten mangler jo nu; men vi har lige Glæde af at modtage den bagefter.

og vide hvad De vilde have sagt, dog de bære Soliditetens Præg, da De ædruelig flere Dage efter skrev dem, og

ikke kun fremvoxet under Vinens stærke Paavirkning; jeg vil haabe at Deres smukke Tanker om mig maa gaa i Opfyldelse, jeg vil selv kjæmpe derfor, Trangen er i mig til noget ekstra, bare jeg ikke falder af paa den, jeg har allerede mærket hvor svært det er at komme frem her, mine Billeder ser saa nussede ud, og saa mangler de det extra, jeg vil dog blive ved, jeg erkjender at jeg kan ikke blive dygtigere end Raffaëlli og hvad det er de hedde, i den Retning som de arbejder i, den er fuldkommen, den hører til det bedste af hvad der nogensinde er skabt meget, meget bedre end hvad de store Mestre lavede; jeg maa gaa min egen Retning, men hvad er det for en En, jeg kjender den ikke klart, dog den kommer vel nok,

ikke ved sig selv, troer jeg, men ved et Tilfælde, eller Speculeren.

Goupil¹ paa Boulevard Montmartre har faaet mit Vaskeri, han kjendte det godt fra Salonen, han vilde ogsaa komme hjem og se paa de andre Ting som staar herhjemme; jeg frygter hans Besøg han er vant til at se paa de dejlige Ting, som De ved hænger hos ham, og jeg synes ogsaa at de se saa frygtelige ud siden jeg har været oppe hos ham.

Nu Tak fordi De vilde være med til Bryllupsfesten og Tak fordi De tog Dem af min Moder, saa Tak for Raderingen, kun kjedelig som jeg vist sagde til Dem paa Bryllupsaftenen, at jeg engang havde valgt mig det samme, saa talte De om at ville bytte det med Noget andet, f.Ex

Degas, Max Klinger og andet meget moderne, saa moderne som vel muligt, saa vilde jeg være meget glad, dog under Forudsætning af samme

Pris hvis det skulde være noget ekstra godt som var et Par Kroner dyrere
saa læg det til paa min Regning; den samme Ramme maa jo være stor nok
til de fleste Ting, saa vidt jeg ved staar Billedet ude paa Frydendahlsvej,
jeg kunde ikke have det med nogetsteds, jeg skal bede min Svigerfader
om at sende det ind til Vinkel en af de første Dage, hvor De saa nok er saa
venlig at tage Dem af Valget
af moderne Ting har jeg intet saa De tager ikke galt af Valget.
med mange Hilsener.
Deres Venner.
Juliette og J. F. Willumsen

¹ Goupil & Cie. Kunsthandel med hovedsæde i Paris. Grundlagt i 1850 af Adolphe Goupil (1806-1893).

OMTALTE VÆRKER

- J.F. Willumsen: *Fransk vaskeri* (1889).olie på lærred, 105 x 133.5 cm. Göteborgs konstmuseum, GKM 0286 (k/rOal)

Paris d. 14 April 1890.

3

Kjære Rohde.

De overraskede os forenden Dag
med Brev, jeg havde dog troet
at være kommen dem; Forhøbet,
og saa blev ^{jeg} min Vunde jaloux over
at det var tie Min kone som de
skrev; men det var alle de mange
Smigrerier som de mente jeg ikke
havde godt af at høre, de var kjede-
ligt at de ikke fik dem sagt paa
Bryllupsaftenen, en Blomst i Buket-
ten mangler jo nu; men vi har lige
Glæde af at modtage den bagefter.
og vide hvad de vilde have sagt, dog
de bære Soliviterens Brev, da de endnu
clig flere Dage efter skrev dem, og

ikke kun fremvoxet under Vinens
sterke Paavirkning; jeg vil haabe
at Deres smukke Tanker om mig
maa gaa i Opfyldelse, jeg vil selv
kjempe derfor, Trangen er i mig
til noget ekstra, bare jeg ikke falder
af paa den, jeg har allerede mærket
hvor svært det er at komme frem-
her, mine Billeder ser saa musede
ud, og saa mangler de det ekstra, jeg
vil dog blive ved, jeg erkjender at
jeg kan ikke blive dygtigere end
Raffaelli og hvad det er de havde, i den
Retning som de arbejdede i, den er fuld-
kommen, den hører til det bedste af hvad
der nogensinde er skabt meget, meget
bedre end hvad de store Mestere lavede.
Jeg maa gaa min egen Retning, men
hvad er det for en En, jeg kjender den
ikke klart, dog den kommer vel nok.

ikke ved sig selv troer jeg, men
ved et Tilfælde, eller Speculere.
Goupil paa Boulevard Montmartre
har faaet mit Vaskeri, han kjennte
det godt fra Salonen, han vilde
ogsaa komme hjem og se paa de
andre Ting som staa i Hertjemme;
jeg frygter hans Besøg han er vant
til at se paa de dejlige Ting, som
de ved henger hos ham, og jeg synes
ogsaa at de se saa frygtelige ud siden
jeg har været oppe hos ham.

Nu Tak fordi de vilde være med
til Bryllupsfesten og Tak fordi de
tog dem af min Moder, saa
Tak for Raderingen, kun kjærlig som
jeg vist sagde til dem paa Bryllups-
aftenen, at jeg engang havde valgt mig
det samme, saa talte de om at ville
bytte det med noget andet, f. ex

Segas, Max Klinget og andet
meget moderne, saa moderne som
vel muligt, saa vilde jeg være
meget glad, dog tundes Forudsætning
af samme ^{Fris} hvis det skulde være noget
extra godt som var et Galt Kronet Stykke
saa læg det til paa min Regning i den
samme Række maa jo være stor
nok til de fleste Ting, saa vist jeg
ved ~~at~~ staa Billeter inde paa Fryden-
dahlsvej, jeg kunde ikke have det mere
nogensteds, jeg skal bede min Svigerfar
om at sende det ind til Vinkel paa af
de første Dage, hvor de saa nok & saa
venlig at tage Dem af Valget af moder-
ne Ting har jeg intet saa de Dage ikke
gælt af Valget.

med mange Hilsener.

Deres Venner.

Juliette og J. F. Willmann.